

pensionsmuligheder. Dette anses imidlertid såvel juridisk som administrativt for mindre hensigtsmæssigt, og man har derfor anbefalet, at de ønskede omlægninger gennemføres på anden måde, f. eks. gennem ændring i den kommunale inddeling, eller evt. i forbindelse med forberedelsen af skatteområdets overførelse til et kommende grønlandsk hjemmestyre.

Det har været drøftet, hvorvidt der skulle ske ændringer i kompetencen mellem landsrådet og kommunerne for såvidt angår fastsættelse af personfradraget. Der er imidlertid opnået enighed om at bibeholde den hidtidige ordning, hvorefter landsrådet fastsætter personfradragets størrelse, men der vil fremtidig blive gennemført en forudgående høring af kommunernes landsforening.

Foruden regler om indførelse af en landsskat indeholder forslaget bestemmelser om en obligatorisk 2. behandling af klagesager i skatterådet for Grønland, med den hensigt at skabe mulighed for en grundigere og mere indgående behandling af de mere komplicerede sager.

Dette må anses for så meget mere ønskeligt, som man fra landsrådets side endnu ikke har ønsket det i lovens §§ 51-56 hjemlede ankenavn etableret, da man først i løbet af efteråret 1976, i forbindelse med den første slutligning, vil få et billede af, hvor mange klagesager der kan ventes.

Lovforslaget indeholder de nødvendige bestemmelser til fastlæggelse af de processuelle relationer mellem de enkelte led i klagebehandlingen, og det er herunder som en overgangsbestemmelse fastlagt, hvorledes proceduren vil forløbe, indtil ankenævnet sættes i funktion, hvilket i øvrigt må imødeses at kunne blive nødvendigt med ret kort varsel.

Det foreliggende lovforslag medfører ingen udgifter for statskassen, der vil kun blive tale om ubetydelige merudgifter i forbindelse med afregningen af landsskatten mellem kommunerne og landskassen, uden at der på nuværende tidspunkt er taget stilling til, om dette vil medføre en refusion til kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Som konsekvens af, at loven fremtidigt også omfatter en landsskat og dermed tre forskellige former for indkomstskat, er det fundet hensigtsmæssigt at ændre lovens titel.

Til § 1, nr. 3.

Bestemmelsen foreslås indsat som ny § 25 a., idet det forekommer rigtigt at bibeholde § 26 som udelukkende vedrørende kommuneskatten.

Til § 1, nr. 4.

Forslaget betyder en forenkling af formuleringen under hensyn til, at skalaendkomsten nu er defineret i den nye § 25 a.

Til § 1, nr. 5.

Ad § 27, stk. 1. Man har af administrative hensyn fundet det praktisk at fastsætte en dato, forinden hvilken udskrivningsprocenten for landsskatten skal være fastlagt. Den valgte dato muliggør fastsættelse af udskrivningsprocenten i forbindelse med behandlingen af landskassens budgetter under efterårssamlingen. Hvad angår udskrivningsprocentens størrelse, har man fundet det rimeligt at fastsætte et vist, ikke for snævert råderum, under hensyntagen til at loven bør kunne anvendes i en årrække. Det forudsættes, at man, som tilfældet er ved kommuneskatten, anvender hele udskrivningsprocenter.

Ad § 27, stk. 2. Forslaget kodificerer den hittil anvendte praksis, som muliggør, at personfradraget fastsættes i forbindelse med landsrådets forårssamling, hvilket er nødvendigt af hensyn til budgetlægningen i såvel landsrådet som kommunerne.

Til § 1, nr. 8.

Det er fundet hensigtsmæssigt på dette sted at tydeliggøre, at den nye 2. klagebehandling i skatterådet er en betingelse for, at skatteyderne kan føre sagen videre til ankenævnet og domstolene.

Til § 1, nr. 9.

Bestemmelsen instituerer den obligatoriske 2. klagebehandling i skatterådet.

Ordningen har sit forbillede i de retningslinjer, der gælder for klagesagers behandling i København og Frederiksberg skattekrede.

Det påregnes, at adskillige klagesager vil kunne afsluttes efter denne 2. klagebehandling, som i øvrigt vil medvirke til, at domstolene i givet fald får et bedre bedømmelsesgrundlag. Dette vil være af særlig betydning, så længe ankenævnet ikke er sat i funktion.

Med hensyn til de i bestemmelsen indeholdte frister er det hensigten, at praksis over for skatteydere skal være lempelig, ikke mindst i indkøringsperioden.

Det understreges, at den nævnte obligatoriske 2. klagebehandling alene angår ansættelsen af indkomstskat, men derimod ikke spørgsmålet om skatteberegning, jfr. § 62.

Til § 1, nr. 10.

Reglerne om ankenævnets sammensætning er uændret, men der kan være grund til at nævne, at